

derfor opgivet Eneretten paa Besørgelsen af saadanne lukkede Forsendelser, der alene indeholder Penge eller Pengerepræsentativer, og som ikke kan henregnes til Breve, men har paa den anden Side medtaget Brevkort under Eneretten, hvilket er paakrævet i Nutiden, da Brevkortet i saa udstrakt Omfang benyttes i Stedet for det lukkede Brev, og gennemført i nyere fremmed Postlovgivning f. Eks. i Sverige og i Schweiz.

Bestemmelsen i c. svarer i det væsentlige til Bestemmelsen i den nugældende Lovs § 1 in fine; men man har ment det rigtigt at give Bestemmelsen en Udvidelse, idet man samtidig af Hensyn til bestaaende Virksomheder foreslaar, at det overlades til Ministeren at give de af Forholdene paakrævede Dispensationer.

Bestemmelserne er iøvrigt ændrede saaledes, at de i Modsætning til de nugældende Regler klart angiver, at Eneretten ogsaa omfatter Forsendelser til Island og Udlandet samt transiterende Forsendelser i Overensstemmelse med de internationale Regler.

Til § 6.

Bestemmelsen træder i Stedet for Reglen i den nugældende Postlovs § 3 in fine; den er i Princippet affattet paa samme Maade som i det oprindelige Forslag til Postloven af 1888, idet man dog for at imødegaa de Indvendinger, som dengang blev fremsat paa Rigsdagen, dels har begrænset den til kun at angaa de Forsendelser, som omfattes af Postvæsenets Eneret, dels har undtaget fra Forbudet Forsendelser til eller fra samme Husstand eller Forretningspersonale. Bestemmelsen, der i Forhold til den nugældende Regel betegner en Indskrænkning, idet den ikke omfatter Pakker, der ikke indeholder skriftlige Meddelelser, men i andre Henseender en Udvidelse, idet den ikke begrænser Forbudet til Befordringsvirksomheder, vil i Modsætning til den nugældende Bestemmelse give en klar, let anvendelig og rationel Regel. Tilsvarende Regler findes i andre Landes Postvæsen saasom Schweiz og Tyskland, og der var til den internationale Postkongres, som skulde have været afholdt i Madrid i 1914, fremsat Forslag om Indførelsen af en videregaaende Regel i den internationale Udveksling.

Til § 7.

Af Undtagelserne i den nugældende Postlovs § 2 er ikke medtaget Undtagelsen i Stykke a. om, at Forsendelser, der er Eneretten undergivne, lovlig kan besørges

udenfor Posten, naar Befordringen ikke sker mellem to Poststeder, mellem hvilke de paagældende Forsendelser den Dag, da Befordringen finder Sted, vilde kunne besørges indenfor samme Tid paa Postvæsenets Ansvar. Denne Undtagelse fra Eneretten er almindelig opgivet i fremmede Postvæsen, og der er i Nutiden den særlige Grund til at lade den bortfalde, at man efter det høje Stade, Flyveteknikken allerede nu indtager, maa regne med, at Luftfartøjerne kan komme til Anvendelse til regelmæssig Befordring af Breve, Aviser og lignende Forsendelser, i hvilket Fald Undtagelsens Bestaaen vilde holde Vejen aaben for Etableringen af et privat Luftpostvæsen til Besørgelse af Forsendelser af de Arter, som omfattes af Postvæsenets Eneret.

Ogsaa Undtagelserne i den nugældende Postlovs § 2 b og e er udtagne, førstnævnte Undtagelse, fordi den med de nuværende Omdelingsforhold er uden praktisk Betydning, og sidstnævnte Undtagelse, fordi den Fremgangsmaade, den anviser, ikke længere er tidssvarende, og en saadan privat Befordring af Forsendelser pr. Skib altid vil kunne finde Sted, naar der forholdes efter Undtagelsesbestemmelsen i a. 2.

I de øvrige Undtagelser fra Eneretten er paa adskillige Punkter foretaget Tilføjelser, hvorved Reglerne giver et klarere Udtryk for den gældende Praksis. Endvidere har man bl. a. under Hensyn til den foreslaaede Ændring i Eneretsbestemmelserne indsat følgende nye Bestemmelser.

Under Pkt. a. 1. er det i Overensstemmelse med de indenfor fremmede Landes Postvæsen gældende Regler anset for rigtigt udtrykkelig at nævne, at Personalet ved de statslige eller koncessionerede private Samkvemsinstitutioner overhovedet ikke maa give sig af med Besørgelse af Forsendelser, der omfattes af Eneretten.

Bestemmelsen under Pkt. b. giver en naturlig Begrænsning af Eneretten, naar denne, som foreslaaet, skal omfatte ogsaa visse aabne skriftlige Meddelelser.

Til § 8.

Bestemmelsen fastslaar Postvæsenets Eneret til at anvende det kronede Posthorn som Mærke, og forbyder Private at anbringe Kasser, der har en væsentlig ydre Lighed med Postvæsenets Brevkasser, paa Steder, hvor de af Publikum kan forveksles med disse. For Overtrædelser fastsættes Bødestraf (§ 9).

Der har vist sig at være Trang til disse Bestemmelser.